

AHİR ZAMANDA YÖNETİCİLER*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn... Ve's-salâtü ve'sselâmü alâ seyyidinâ ve senedinâ ve mededinâ muhammedini'lmostafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn... Emmâ ba'd. Fekâle rasûlü'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem:

a. Câhillerin Yönetici Olması

يَخْرُجُ فَيَاخِرِ الزَّمَانَ قَوْمٌ رُؤَسَاءُ جُهَّالٍ يَفْتِنُونَ
النَّاسَ فَيُضِلُّونَ وَيُضِلُّونَ

(أبو نعيم، والديلمي عن أبي هريرة)

RE. 507/12 (*Yahrucü fî âhiri'z-zemân kavmün rüesâü cühhâl, yeftinûne'n-nâs, feyudîllûne ve yadıllûn*)¹ *Sadaka rasûlüllah, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.*

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.513, no:8929; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.207, no:29096; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.83, no:26675.

Ebû Hüreyre RA'dan nakledilen bu hadis-i şerifi Ebû Nuaym el-İsfahânî ve Deylemî kitaplarında kaydetmişler. Peygamber SAS buyuruyor ki:

(*Yahrucü fî âhiri'z-zemân*) "Ahir zamanda çıkacak, (*kavmün*) bazı insanlar..." *Kavm*, ırk mânâsına değil, insan topluluğu... "Bazı, bir takım insanlar çıkacak; (*rüesâü cühhâlün*) başkan, reis insanlar ama, cahil insanlar çıkacak ahir zamanda." Maalesef çıkacak. (*Yeftinûne'n-nâs*) "İnsanları fitnelere uğratacaklar, fitneye düşürecekler. Yâni şaşırtacaklar, saptıracaklar.

(*Feyudillûne*) hem kendileri başkalarını saptıracak bu cahil herifler, başkanlar; (ve *yadillûn*) hem de kendileri dalâlete düşecekler."

Yahut, birinciyi öyle, ötekisini öteki türlü okursak: (*Feyadillûne ve yudillûn*) "Hem kendileri dalâlete düşmüş insanlar, hem de başkalarını dalâlete düşürmüş insanlar olacaklar."

Muhterem kardeşlerim! Bunun misallerini görüyoruz. Maalesef, kıyâmetin alâmetlerindendir ayak takımının başa geçmesi, faziletli insanların da ayaklar altında kalması... Yüksek ahlâkın alay konusu olması, edepsizliğin baş tacı edilmesi... Böyle insanların kötülerinin başa geçmesi ahir zamanın alâmetlerindendir. Tabii bunda, müslümanlardan herkesin sorumluluğu vardır. Neden? Tâbi olanlar olmasa, kanalar olmasa, onlar olmayacak. Bazıları tâbi oluyorlar, destek oluyorlar, yordakçı oluyorlar. Onun için onlar kuvvet buluyor da reis oluyor, başa geçiyor.

Binâenaleyh, Allah'ın sevmediği insanları reis edinenler sorumludur. Allah'ın sevmediği vasfa sahip insanları beğenip de, onlara tâbi olanlar büyük sorumluluk altındadır. Hem de kat kat sorumluluk altındadır. Çünkü hem yanlış seçmelerinden dolayı cezayı yerler, hem de kendi reyleriyle seçtikleri insanın yaptığı bütün cahilliklerin, zulümlerin sorumluluğunu da yüklenirler.

“—Siz sebep oldunuz bu herifin reis olmasına! Bu da bu kadar edepsizliği ömür boyu yaptı yaptı, yıkıldı gitti cihandan...”

Haa, onun ömür boyunca yaptığı işlerin hepsinin sorumluluğunda, onu reis seçenlerin vebali var. Onun için bütün müslümanların hepsinin, kime tâbi olacağını dikkatli şekilde düşünmesi, iyi tesbit etmesi lâzım! Olmayacak insana bey'at etmek, olmayacak insanı başkan seçmek, olmayacak insana tâbi olmak çok büyük vebaldir.

Bu devirde bu başkan olma usûlü, bazı memleketlerde seçimle oluyor. Sandıktan kim çıkarsa başa o geçiyor. Sandıktan çıkan da, halk kime oy atarsa ona göre çıkıyor. Oy verenlerin oylarının sayısına göre, sandıktan adamlardan, cücelerden bir tanesi çıkıyor. Cücelerden birisi çıkıyor, dev gibi oluyor. Geçiyor başa oturuyor. Ondan sonra bir sürü zulüm yapıyor. Misal: İşte İran şâhı, işte Saddam, işte Kazzâfi, işte filânca, işte falanca... Belki isim vermesek daha da doğru olur, siz anlarsınız. Ama çok âşikâr zulümler var, çok bâriz zulümler var. Hadsiz, hesapsız öldürmeler var.

Öldürüyor, huduttan girerken öldürüyor. Benim ilâhiyattan talebem vardı Tebrizli, Türk asıllı. Ankara İlâhiyat'ta okudu, mezun oldu çocukcağız, İranlı. Sonradan duydum ki, İran hududundan girerken, Tebriz'e giderken, orada kurşuna dizmişler, öldürmüşler. [İran şahı zamanında...]

Allah kahretsin zalimleri, kâtilleri! Zâten kahreder. Allah'ın emrine uygun olmadan, suçsuz insan öldürülür mü? Yâni şeriate, kanuna uygun olmadan, kanun-u ilâhî'ye uygun olmadan insan öldürülür mü, insanın canı alınır mı?

Bizim eski vekil arkadaşlardan birisi, bakan iken, Irak üzerinden hacca gidiyormuş, Saddam'la görüşmüş. Saddam'ın yanında da bir genç varmış. Saddam demiş ki: "Bu benim bir yakınım..." demiş. Ya damadı, ya yeğeni; unuttum nesi olduğunu... Bizim ihvandan olan o bakan da tanışmış, "Ooo, nasılsın?" filân demiş.

"Hocam, pırıl pırıl bir mühendis; bilgili, güzel bir mühendis." diyor. Bizim bakan hacca gitmiş, hacdan sonra Irak üzerinden dönerken yine uğramış Saddam'a... Nezâketen o bakan, ötekisi de başkan; uğramış. Söz sohbet arasında, "Sayın başkan, nasılsınız, iyi misiniz?" dedikten sonra,

"—Geçen geldiğimizde tanıştığımız falanca ne oldu?" demiş: "—Onun kafasını kestim."

"Hocam, böyle zalim!" diyor. Akrabası, ya yeğeni, ya damadı, bir şey... Onu bile kesmiş.

Bir kişinin emriyle adam kesilmez. Suç olacak, suçsuz kesilmez. Suçun da Allah tarafından

tarif edilmiş bir suç olması lâzım! Tarife uygun olmayan suç da olmaz. Birisi birisini suçluyor:

“—Sen suçlusun, cezalanacaksın!”

Sen suçlayamazsın! Tarif edilmiş belirli bir suç yoksa, suçlamaya da hakkı yok kimsenin. Onun için hukukta buna, “suçların kanûnîliği” derler. Yâni kanunda yazılmış olması lâzım. Kanunda yazılmayan bir şeyi, bir kimse ötekisine, “Sen suç işledin!” diye yükleyip, ondan cezalandıramaz.

Meselâ birisi geliyor, Ahmed Efendi’ye diyor ki:

“—Vay sen niye bağdaş kurarak oturdun, senin kafanı keseceğim!”

Allah göstermesin, olmaz. Niye? “Bağdaş kurmak suçtur.” diye kanunda bir madde yok.

Kanunda olsa bile, kanunlar zalimler tarafından çıkartılırsa, zâlimâne olabilir. Bir de hukuk var... Yâni hukuka uygun değil. İsterse bağdaş kurar, isterse dizlerini dikerek oturur, isterse diz çökerek oturur, isterse aks-i teverrük oturur... İsteddiği şekilde oturur, yasak değil. Yasak olmayan şeyden suçlanamaz bir insan. Buna suçların “suçların kanûnîliği esası” derler. Hukukta çok önemli bir esastır. Polis seni çeviriyor:

“—Ver bakalım yüz dolar ceza!”

“—Niye veriyorum?”

“—Altmışla gittin diye...”

“—E altmışla gitmek suç değil ki bu yolda! Suç olmayan bir şeyden nasıl ceza verirsin sen bana? Veremezsin...”

Onun gibi.

Zalime destekçi olmak, zulme iştirak etmektir. Zalime kim destekçi olursa, zulme iştirak eder. Hatta Kur'an-ı Kerim'de buyruluyor ki, *bismillâhir-rahmânir-rahîm*:

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ

(هود:113)

(*Ve lâ terkenû ile'llezîne zalemû fetemesse-kümü'n-nâr*) “Zulmedenlere temâyül bile etmeyin, eğilim bile göstermeyin, muhabbet bile göstermeyin! Size de cehennem ateşi gelir. Siz de cehenneme düşer, cezaya çarptırılırsınız.” (Hud, 11/113)

Yâni muhabbet bile etmeyecek. Bir zalime (*Yâ seyyid*) “Ey efendi!” bile demeyecek. Çünkü zalim, destekleyenlerin sayesinde zalimliği yapabiliyor. Destekleyen olmasa, yapamaz.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim, mübarek kardeşlerim! Sadece siz, bu camide şu anda beni dinleyenler değil. Videoya alınıyor bunlar, banda çekiliyor, şerite çekiliyor; bütün kardeşlerim! Sonra bunlar basılıyor, kitap oluyor. Onu okuyan kardeşlerim! Lütfen kime oy verdiğinizize, kimi başkan seçtiğinizize, kimi kendinize sözcü, mümessil yaptığınıza, temsilci yaptığınıza çok dikkat edin! Sahtekâr, hırsız, rüşvetçi, zalim, fâsık, fâcir insanları lütfen başınıza getirmeyin!

İşte hadis-i şerif, bu bir.

b. Din İlminin Korunması

İkinci hadis-i şerif:²

يَحْمِلُ هَذَا الْعِلْمَ مِنْ كُلِّ خَلْفٍ عُدُولُهُ يَنْفُونَ عَنْهُ
تَحْرِيفَ الْغَالِينَ وَانْتِحَالَ الْمُبْطِلِينَ وَتَأْوِيلَ
الْجَاهِلِينَ

(عد.ق.كر. عن ابراهيم بن عبد الرحمن وعشرة عن سبع)

RE. 507/7 (*Yuhmelü hâze'l-ilmü min külli*

² Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.I, s.344, no:599; Ukaylî, *Duafâ*, c.I, s.15, no:13; Hatîb-i Bağdâdî, *Şerefü-Ashâbi'l-Hadîs*, c.I, s.57, no:46; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.146; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXIII, s.236; Ebû Hüreyre RA'dan.

Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.VIII, s.373, no:3269; Ebü'd-Derdâ RA'dan.

Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.537, no:9012; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.350, no:899; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.145; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.209, no:21439; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahâbe*, c.II, s.322, no:694; Ukaylî, *Duafâ*, c.VIII, s.449, no:2044; Hatîb-i Bağdâdî, *Şerefü-Ashâbi'l-Hadîs*, c.I, s.60, no:49; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.25; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.118; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.VII, s.38; İbrâhim ibn-i Abdurrahman el-Uzrî Rh.A'ten.

Ukaylî, *Duafâ*, c.I, s.14, no:12; Ebû Ümâme RA'dan.

Hatîb-i Bağdâdî, *Şerefü-Ashâbi'l-Hadîs*, c.I, s.11, no:10; Muaz ibn-i Cebel RA'dan.

Hatîb-i Bağdâdî, *Şerefü-Ashâbi'l-Hadîs*, c.I, s.58, no:47; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.VII, s.39; Üsâmetü'bnü Zeyd RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LIV, s.225; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.176, no:29828; *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.359, no:601; *Câmiü'l-Ehadîs*, c.XXIV, s.65, no:26643.

halefin udûlühû, yünfûne anhu tahrîfe'l-gâlîn, ve'ntihâle'l-mübtılîn, ve te'vîle'lcâhilîn.)

Bu hadis-i şerif yedi kaynaktan, on râvi tarafından rivayet edilmiş. Beyhâkî'de, İbn-i Asâkir'de vs. kaynaklarda olan bir hadis-i şerif. Diyor ki Peygamber Efendimiz:

(Yuhmelü hâze'l-ilm) “Bu ilim, bu din ilmi, bu itikad ilmi, bu Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin kullara gönderdiği İslâmî bilgiler taşınacak. Nesilden nesile taşınacak bu ilim, gidecek. Sönmeyecek, körleşmeyecek, batmayacak, yok olmayacak, bu ilim nakledilecek; *(min külli halefin)* bir insandan halefine, bir insandan halefine, elden ele gidecek bu ilim.”

El-hamdü lillâh öyle de oldu! Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini, bakın 21. Yüzyıl'da Thumba'da bile okuyorum ben, siz de dinliyorsunuz. Bak ilim nasıl gelmiş, elhamdü lillâh! Cenâb-ı Hak koruyor din ilmini... Korumasaydı, batsaydı, bilemezdik. Babillileri bilmiyoruz, Etilileri bilmiyoruz, Sümertileri çok az biliyoruz, şu kadicık bilgi var. Ama Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini biliyoruz, Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini biliyoruz, dinin ahkâmını biliyoruz. El-hamdü lillâh, çok şükür yâ Rabbi!

Sonra: *(Udûlühû yünfûne anhu tahrîfe'l-gâlîn)* “Adaletli olan halefler, güvenilir, adalet sahibi, sağlam insanlar, bu ilimden uzaklaştıracaklar, bu ilmin yanına yanaştırmayacaklar... Neleri? *(Tahrîfe'l-gâlîn)* Aşırı sapıkların bozmasını uzaklaştıracaklar, yâni din ilmini koruyacaklar.

Adaletli olanlar, aşırı sapmışların dini bozmalarına müsaade etmeyecekler.”

Hakikaten hadis alimleri, fıkıh alimleri, tefsir alimleri öyle güzel korumuşlardır ki, sapasağlam gelmiştir. Hattâ yeni yeni kitaplar çıktıkça kütüphanelerden, aynen bu isbatlanıyor. İmam Buhârî’den Peygamber Efendimiz’e kadar halka halka, bütün hadis-i şeriflerin râvîlerinin kitapları ortaya çıktıkça, bakılıyor, tıpkısı... “Ne kadar doğru söylemiş İmam Buhârî!” diye hayran kalıyoruz. Hemmam ibn-i Münebbih’in sahifesi çıktı ortaya, İmam Buhârî oradan almış. İmam Buhârî’nin senetleri ispatlandı, hepsi ortaya çıktı.

(*Tahrîfe’l-gâlîn*) *Gâlîn* ne demek? Gulû yapan, aşırı giden gâlîn insanlar. *Tahrif* ne demek? Bozmak demek. “Dini bozamayacaklar o aşırı herifler. Adaletli olan sağlam insanlar bunu koruyacak.” Bir...

Başka? (*Ve’ntihâli’l-mübtılîn*) “Çalıcıların, yâni ibtalci insanların, batıl, batıla boşuna uğraşan insanların intihallerini, çalıntılarını ve sâirelerini de yanaştırmayacaklar.” Çünkü bazı insanlar bazılarının laflarını çalar, bazısına ekler, çıkartır, katar, bozar. Onu da yaklaştırmayacaklar bu din ilimlerinin yanına.

Başka? (*Ve te’vîli’l-câhilîn*) “Cahiller de, ‘Bunun mânâsı böyledir, şunun mânâsı şöyledir...’ diye, uydurma te’viller yaparlar. Hiç ilgisi yok. Adaletli ilim erbabı, bu ilmin yanına onları da yanaştırmayacaklar. Bu ilim kıyamete kadar korunacaktır.” diyor Peygamber Efendimiz,

nesilden nesilden bu din ilimleri sapıtmadan, şaşırmadan, sapıtıcılara fırsat verilmeden korunacaktır.” diyor.

El-hamdü lillâh! Günümüze kadar sağlam bilgi gelmiştir.

Bu arada size bir nasihat etmek istiyorum. Yıllarca ilâhiyat fakültesinde profesör olarak çalıştığım için, lütfen, yâni meslekten olmayıp da dini seven ve dini öğrenmek için kitap alan

kardeşlerim, sizlere sesleniyorum! Siz ilâhiyat profesörü değilsiniz, siz hoca değilsiniz; ama meraklısınız, kütüphanenize dinî kitapları alıyorsunuz dini öğrenmek için... Değil mi? Haa, sizden ricam lütfen çok sağlam insanların kitaplarını alın! Çünkü çok sapık insanlar da mevcut, şeytanlar da mevcut, insanların şeytan gibileri de mevcut... Lütfen bir kitap alacağınız zaman aklı başında alimlere sorun:

“—Şöyle bir kitap var, alayım mı, almayım mı?”

“—Alma, o palavradır, hiç sağlam rivayet yoktur içinde, çarık çükür şeylerdir...” derse o kitabı almayın. Sağlam kitaplar alın!

Şimdi ben kardeşiniz olarak, kendi tecrübe-
rimden bir misalle bunu anlatmak istiyorum:
Kur’an-ı Kerim hakkında çeşitli tefsir kitapları
yazılmış. Çeşitli kitaplar yazılmış. Ama bazıları
her sözünü tartarak, aldığı kaynağı göstererek
yazıyor yazdığını. Meselâ İbn-i Kesir. İbn-i Ke-
sir tefsiri. Senet veriyor, kaynak gösteriyor ve
sağlam rivayet veriyor. Tamam. Onu okuduğu
zaman sağlam bilgi sahibi oluyor. Meselâ:

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ

(البقرة: ٢١٩)

(*Yes'elûneke mâ zâ yünfikùn*) “Sana soruyorlar ey habibim: Neyi verelim nafaka olarak? (*Kuli'l-afve*) De ki: Afvı verin!” (Bakara, 2/219)

El-afv ne demek? Lügat mânâsına bakarsan, bir suçu bağışlamak demek. Halbuki *el-afv*; (*el-fadle min nafakati ehlike*) yâni, ihtiyacın olan, ailene bakımın için gerekli olan şeyi verdikten gayrı arta kalan demek, fazlası demek. Bütün tefsir kitapları, yâni sahih kitaplar böyle diyor.

Ama ben bazı tercümelerde okudum ki bu ayetin mealini hazırlamışlar. Neyi infak edelim derken “Affedici olun!” diyor. Halbuki burada affetmek kastedilmiyor.

Sonra başka bir misal:

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

(الحجر: ٩٩)

(*Va'bud rabbeke hattâ ye'tiyeke'l-yakîn*) “Ey Rasûlüm, sana yakîn gelinceye kadar Rabbine ibadete devam et!” buyruluyor. (Hicr, 15/99)

Şimdi mülhidler, yâni dinsizler, yani dinin bozguncuları olan azgın herifler buradan diyorlar ki: “Bak burada, (*hatta ye'tiyeke'lyakîn*) deniliyor. Sağlam bilgiye sahip oldun mu, ibadeti bırak.” mânâsına alıyorlar bunu. “Yâni yükseldin mi, kâmil bir insan oldun mu, artık namaza niyaza ihtiyaç yok!” mânâsını

çıkarıyorlar mülhidler. Kâfirce bir şey yapıyor. Halbuki *yakîn* Arapça'da mevt demek. Ölüm gelinceye kadar demek.

“—E peki bunun Kur'an'da delili var mı?”

Var tabi! Kur'an-ı Kerim'den delili var. Kâfirlere cehenneme atıldığı zaman:

“—Niye siz böyle cehenneme düştünüz yahu? Dünyada size hiç bu durumu ikaz eden kimse gelmedi mi, peygamberler gelmedi mi, ikazcılar gelmedi mi; nezir, münzir bir şeyler gelmedi mi?” diye cehennemliklere sorunca. Onlar dediler ki:

وَكُنَّا نَحُورُ مَعَ الْخَائِضِينَ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ
الدِّينِ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ

(المدر: ٤٧-٤٥)

(*Fekünnâ nahûdu mea'l-hâidîn*) “Evet geldi ama, biz onlarla dalga geçtik. Bâtıla dalanlarla birlikte biz de dalardık. (*Ve künnâ nükezzibü yevmi'd-dîn*) Ceza gününü yalanlardık. (*Hattâ etâne'lyakîn*) Nihayet ölüm geldi bize, öldük.” (Müddessir, 74/45-47)

Haa, bak, hem kâfir, cehennemlik, hem de ne diyor: “Bize yakîn gelinceye kadar lâfları dinlemedik, namaz kılmadık, ikazlara aldırmadık; nihayet bize yakîn geldi.”

Demek ki yakîn; olgunluk demek değilmiş, kemâl demek değilmiş, ölüm demekmiş. Kur'an-ı Kerim'de misali var, yâni Kur'an-ı Kerim'in

öbür sûresinde besbelli oluyor, anlaşılıyor.

Burada mülhidlerin, zındıkların yanlış bir mânâ çıkarmasına fırsat vermiyor.

Şimdi hep Kur'an-ı Kerim'e inanıyorsunuz ya, zındıklar da sizi kandırmak için, Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini okuyup, Kur'an-ı Kerim'e yanlış mânâlar verip, sizi öyle kandırmak istiyorlar. Kandırmayı da öyle yapıyorlar. Onun için Kur'an-ı Kerim'i dillerine dolayabilirler.

Benim tanıdığım birisi söyledi:

“—Teknik Üniversite'de mason bir hocamız vardı. Teknik Üniversite profesörü... Bizim karşımıza geçerdi, biz de o zaman pek bir şey bilmiyoruz. Kur'an ayetlerini okurdu, mânâ verirdi, bize sapık şeyler söylerdi.” diyor.

Edebiyat Fakültesi'nde okuduğum zaman, bir mason profesör vardı. *Salât-ı istiskâ* hakkında dedi ki:

“—Bu yağmur namazıdır. Bunun rükûsu secdesi yoktur.” dedi. Arkasından bir laf daha söyledi, “Zâten bütün namazlar böyleydi.” dedi.

Ne oldu? Secdeyi, rükûyu, hepsini inkâr etti. Bak ne kadar şaşırttırıyorlar. Bilmesek, insanları nasıl kandıracaklar.

Halbuki, *istiskâ*; istif'al bâbında, *sakî* kökünden, yağmur istemek demek. *Salât-ı istiskâ* da yağmur duası demek. *Salât* Arapça'da;

1. Dua mânâsına kullanılıyor,

2. Namaz mânâsına kullanılıyor.

Onun için diyorum ki: Aman kütüphanenize her

kitabı sokmayın!

Evinize her adamı alır mısınız? Dükkânınıza her adamı bekçi koyar mısınız? Kasanızın başına her insanı kasadar olarak oturtur musunuz? Kızınızı her isteyene verir misiniz? Oğlunuza, sokaktan geçen her kızdan herhangi birini alır mısınız? Lütfen okuduğunuz kitabı iyi seçin!

Sağlam alimlerin, müttakî alimlerin, hakîkî alimlerin kitaplarını okuyun! Lütfen bozuk kitapları okumayın!

Bozuk kitaplar var... Çok bozuk kitaplar var. Adam kitabı neşretmiş, dini bozmak için... Bana öyle çok kitaplar geliyor. Hemen car curt yırtıp, sobaya atıp yakmak lâzım! Durması caiz değil... Yalan çünkü, hem de cahilce... Kalem alıp bir sayfasını düzeltmeğe başladım, bir sayfada otuz kırk tane yanlış çıktı. Karalaya karalaya simsiyah oldu. Yanlış... Gerçekten yanlış. Ben değil başkası okusa, o da yanlış bulur. Atıyor tutuyor. Hem de kendisini dini en iyi biliyormuş gibi gösteriyor. Yâni, o kitabı okuyan oynatacak.

Böyle yapıyorlar. Gizli teşkilatlar var, yeni insanları kandırmak için böyle kitapları veriyorlar gençlere, “Oku bunu!” diyorlar. Okudun mu? Okudum. Okutturuyor önce... Ondan sonra, bir başka bozuk kitap veriyor, “Bunu da oku!” diyor. Ondan sonra başka bir kitap okutuyor... Onların listesi belli onlarda... Sonra o gencin kafasını boza boza, sonunda kendi gizli teşkilatına alıyor. (İsim söylemiyorum, teşkilat ismi söylemiyorum.) Lütfen her kitabı okumayın! Çünkü her su içilmez. Doktorlar

biliyor, bazı sular mikroplu olur. Sokaktaki her suyu içer misin? Her gördüğün yerdeki suyu içer misin? Mikropluysa, ölür gidersin. Onun için, aman aldığınız kitaba dikkat edin!

c. Cehennemın Mahşer Yerine Getirilişü

Üçüncü hadis-i şerif. Bir hadis-i şerif daha okuyacağım, dersimize son vereceğim:³

يُجَاءُ بِجَهَنَّمَ تُقَادُ بِسَبْعِينَ أَلْفَ زِمَامٍ مَعَ كُلِّ زِمَامٍ
سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجُرُّونَهَا

(طب . عن ابن مسعود)

RE. 507/3 (*Yücâü bi-cehenneme, tükädü bi-seb'îne elfi zimâmin, mea külli zimâmin seb'üne elfe melekın yücirrûnehâ.*)

Taberânî İbn-i Mes'ud RA'dan rivayet etmiş. Bir kısa hadis-i şerif ki, hatırımızdan hiç çıkmasın, aklımızı başımıza toplayalım!

(*Yücâü bi-cehennem*) “Cehennem getirilecek Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuruna.” Yâni getirilebiliyor, sevk edilebiliyor. Melik ü Cebbâr olan Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna, cehennem getirilecek. Neden getirilecek? Muhakemesi olan mücrimler içine atılsın diye... İçine cehennemlikler atılsın diye getirilecek.

Cehennem nasıl getirilecek, bakın burada na-

³ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.X, s.192, no:10428; Abdullah İbn-i Mes'ud RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XİV, s.526, no:39504; *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X, s.710, no:18582; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.21 no:26560.

sıl anlatılıyor: (*Tükädü biseb'îne elfi zimâmin*)
“Yetmiş bin dizginle çekilerek getirilecek. (*Mea külli zimâmin seb'üne elfe melekin*) Her bir dizginde yetmiş bin melek, cehennemini zabt etmeğe çalışa çalışa mahşer yerine, mahkeme-i kübrânın yanına getirecekler muhterem kardeşlerim!

O azgın cehennem, alevlerini sağa sola saldırtacak, uzattıracak. Hani kuvvetli ateşin alevleri nasıl oraya oraya uzar. Allah cümlemizi cehennemden korusun...

Burada artık bitti bu hadis-i şerif. Abdullah ibn-i Mes'ud'un rivayet ettiği bu hadis-i şerifte bu kadarı var. Şimdi ben kitabı kapatıyorum, başka hadis-i şeriflerden, ayetlerden bilgileri ekliyorum.

Cehennem getirilecek, muhasebesi yapılan kâfir içine atılacak. Suçlu görülen suçlu müslüman içine atılacak. Atılacak, atılacak ve Allah-u Teâlâ Hazretleri soracak cehenneme... Her şeyi biliyor ama, sormasında, cevabında, sormanın ve cevabın bilinmesinde fayda olduğundan, Kur'an-ı Kerim'de yazmış.

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ

(۲۰:۱۳)

(*Yevme nekülü li-cehenneme heli'mtele'ti, ve tekülü hel min*

mezîd) “O günde Allah-u Teâlâ Hazretleri soracak...” (Kaf, 50/30) Her şeyi bildiği halde Cenâb-ı Hak soruyor.

Meselâ, melekler yeryüzünde geziyorlar, böyle ilim meclislerine uğruyorlar. Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuruna varınca, diyor ki:

“—Ey meleklerim, kullarım ne yapıyorlar?”
“—Seni zikrediyorlar.” diye melekler cevap veriyor.

Zâten görüyor, her yerde hâzır ve nâzır... Her şeyi biliyor Cenâb-ı Hak ama, soruyor; hikmeti var.

Cehennemini içi çok geniş... Çok geniş... Yetmiş bin dizgininin her birinden yetmiş bin melek zabt edemiyor, zabt etmeğe çalışıyor. Azgın, sağa sola saldıracak yâni... Cehenneme soruyor Cenâb-ı Hak:

(Heli'mtele'ti) “Doldun mu ey cehennem?”

İçine atıldı, atıldı, atıldı... Kâfirler yanıyorlar, azab görüyorlar. *(Ve tekülü)* “Cehennem diyecek ki:

(Hel min mezîd) “Var mı daha yâ Rabbi? Var mı daha?” *Allâhu ekber!*

Allâhümme ecirnâ minen-nâr... (7 defa)

“Doldun mu yâ cehennem?” diye sorunca; “Var mı daha yâ Rabbi? Varsa daha, onu da at yâ Rabbi! Var mı daha?” diye cehennem cevap verecek.

Onun için muhterem kardeşlerim, bu hayat bir imtihandır! Kesin imtihan halindeyiz. Sakın bu dünya hayatının süsüne, zînetine, havasına, yediğimiz yemeklerin lezzetine aldanmayalım! Meyvaların tadına aldanmayalım!

Muhterem kardeşlerim, kesin olarak imtihandayız. Bu imtihanın sonunda, ahirette iki şey var: Ya suçlularla cehenneme düşer, ya da bahtiyarlarla cennete gider. Aman cenneti hiç unutmayalım, hiç unutmayalım, hiç unutmayalım; cennet için çalışalım! Aman cehennemini de hiç unutmayalım! Cehennem işte böyle...

Bir küçük tasvir bu, küçücük bir sahne... Ama az söz arif insana yeter. Yetmiş bin dizginle cehennem getiriliyor, her bir dizgini yetmiş bin melek tutuyor da, zor zabt ediyor... Böyle bir cehennem!

Cehennemden korkun! Cehenneme düşmemeğe gayret edin! Cenneti tanıyın, sevin ve cenneti kazanmak için ne yapmak gerekiyorsa yapalım, cennete girelim!

Rabbimiz bize yardım eylesin, tevîkîni refîk eylesin... Lütfuyla keremiyle bizi sevdiği amel-leri işlemeğe muvaffak eylesin... Cehenneminden kurtarsın...

Cehenneme düşmeden, *bi-gayri sebki azâbin ve ikâbin ve hisâb*, cennetlerine doğrudan doğruya girmeyi nasîb eylesin...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

09. 01. 2001 - Thumba / AVUSTRALYA

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü